

Wtorek, 15 lutego 2011 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Wdrożenie dyrektywy w sprawie usług (2006/123/WE)

P7_TA(2011)0051

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie wdrażania dyrektywy o usługach (2006/123/WE) (2010/2053 (INI))

(2012/C 188 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu UE,
- uwzględniając art. 9, 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾,
- uwzględniając notę informacyjną Komisji z dnia 18 maja 2010 r. adresowaną do Rady ds. Konkurencyjności w sprawie dotychczasowego bilansu wdrażania dyrektywy o usługach,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku Aktu o jednolitym rynku” (COM(2010)0608),
- uwzględniając sprawozdanie dla przewodniczącego Komisji Europejskiej zatytułowane „Nowa strategia dla jednolitego rynku”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie przybliżenia jednolitego rynku konsumentom i obywatelom ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 48 i art. 119 ust. 2 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinii Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0012/2011),

⁽¹⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0186.

Wtorek, 15 lutego 2011 r.

- A. mając na uwadze, że dyrektywa o usługach ma na celu pełną realizację wewnętrznego rynku usług, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego poziomu jakości i spójności społecznej,
- B. mając na uwadze, że dyrektywa o usługach stanowi instrument na rzecz wzrostu Unii Europejskiej i że powinna ona być realizowana w ramach strategii „Europa 2020” oraz Aktu o jednolitym rynku,
- C. mając na uwadze, że swoboda świadczenia usług jest zapisana w traktatach,
- D. mając na uwadze, że transpozycja dyrektywy o usługach stanowi poważne wyzwanie dla państw członkowskich, administracji publicznej oraz władz lokalnych z uwagi na przepisy dotyczące prawa przedsiębiorczości, swobody świadczenia usług i na tworzenie pojedynczych punktów kontaktowych w celu zapewnienia wsparcia usługodawcom, w szczególności MŚP,
- E. mając na uwadze, że wpływ dyrektywy na gospodarkę, przedsiębiorstwa i obywateli będzie można ocenić dopiero po jej pełnej i właściwej transpozycji we wszystkich państwach członkowskich Unii,
- F. mając na uwadze, że jakość procesu wdrażania dyrektywy przez państwa członkowskie jest równie istotna, jak przestrzeganie wyznaczonych terminów jej wdrożenia,
- G. mając na uwadze, że dyrektywa o usługach istotnie ułatwia przedsiębiorcom prywatnym a w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom podejmowanie działalności, rozszerzanie działalności na inne dziedziny i zatrudnianie nowych pracowników w innych państwach członkowskich,
- H. mając na uwadze, że działalność objęta dyrektywą o usługach stanowi 40 % PKB Unii Europejskiej i odpowiada za tyleż samo miejsc pracy, przez co jest ważnym sektorem wzrostu gospodarczego i ma duże znaczenie z punktu widzenia walki z bezrobociem; mając na uwadze, że celem dyrektywy o usługach jest uwolnienie ogromnego potencjału gospodarczego i możliwości tworzenia nowych miejsc pracy na wewnętrznym rynku usług w Europie, które ocenia się na 0,6 – 1,5 % PKB Unii Europejskiej; mając ponadto na uwadze, że zadaniem dyrektywy o usługach jest osiągnięcie celów wymienionych w art. 3 TFUE,
- I. mając na uwadze, że bardziej dynamiczny i wymagający większych nakładów pracy sektor usług może pomóc w utrzymaniu wzrostu gospodarczego,
  - 1. przypomina bezprecedensową debatę publiczną i polityczną, której przedmiotem była dyrektywa o usługach oraz kluczową rolę Parlamentu Europejskiego w tych negocjacjach, dlatego uważa, że rolą Parlamentu Europejskiego jest zapewnienie skutecznego monitorowania procesu wdrażania dyrektywy przez państwa członkowskie; wzywa Komisję do regularnego informowania Parlamentu o stanie transpozycji dyrektywy;
  - 2. podkreśla, że dyrektywa o usługach jest ważnym krokiem na drodze do powstania prawdziwego jednolitego rynku usług, który powinien umożliwić przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP, oferowanie obywatelom lepszych usług po konkurencyjnych cenach na całym obszarze rynku wewnętrznego; uważa jednak, że po pełnej transpozycji przepisów sprawą zasadniczej wagi jest dokonanie kompleksowej oceny wpływu dyrektywy o usługach;
  - 3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w związku z wdrażaniem dyrektywy o usługach można zaobserwować we wszystkich państwach członkowskich niespotykaną dotąd dynamiczną modernizację, objawiającą się nowymi metodami pracy i oceny; podkreśla kluczową rolę partnerów społecznych i organizacji zawodowych w procesie transpozycji; wzywa Komisję do pełnego włączenia ich do procesu wzajemnej oceny;
  - 4. zauważa, że większość państw członkowskich opowiedziała się za transpozycją poprzez przyjęcie tzw. ustawodawstwa horyzontalnego; jednak zauważa, że sposób transpozycji zależy od specyfiki organizacji wewnętrznej poszczególnych państw członkowskich; wzywa w związku z tym zainteresowane państwa członkowskie do zapewnienia większej przejrzystości, szczególnie przez zwiększenie zaangażowania parlamentów krajowych i opracowanie tabel korelacji;
  - 5. przypomina, że wdrażanie dyrektywy o usługach nie powinno być postrzegane przez większość państw członkowskich jako prosta procedura wykonawcza, polegająca na mechanicznym i horyzontalnym uchyleniu regulacji i przepisów szczególnych, ale jako okazja do uaktualnienia i uproszczenia prawodawstwa oraz do zasadniczej restrukturyzacji gospodarki usługowej, przy uwzględnieniu celów ochrony interesu publicznego, co zapisano zresztą w samej dyrektywie;

Wtorek, 15 lutego 2011 r.

6. jest zdania, że należy zapewnić pełne i terminowe wdrożenie dyrektywy o usługach we wszystkich państwach członkowskich, zarówno w aspekcie prawnym, jak i operacyjnym, tak aby usługodawcy mogli w pełni korzystać z jej postanowień;
7. zwraca się do Komisji o ściśle monitorowanie stosowania dyrektywy we wszystkich państwach członkowskich oraz o przedstawianie okresowych sprawozdań z jej wdrażania; uważa, że sprawozdania te powinny uwzględniać rzeczywisty średnio- i długoterminowy wpływ dyrektywy na zatrudnienie w UE;
8. wyraża nadzieję, że dyrektywa o usługach przyniesie rzeczywiste korzyści pod względem tworzenia godziwych i trwałych miejsc pracy dobrej jakości oraz poprawy jakości i bezpieczeństwa oferowanych usług;
9. dostrzega potencjał dyrektywy o usługach w zakresie dalszej integracji gospodarki UE i ponownego uruchomienia jednolitego rynku poprzez wspieranie dobrobytu gospodarczego i konkurencyjności oraz poprzez wkład w zatrudnienie i tworzenie miejsc pracy, jako że usługi stanowią znaczną część PKB i zatrudnienia w UE; jest zdania, że prawidłowe i szybkie wdrożenie dyrektywy we wszystkich państwach członkowskich jest istotnym warunkiem realizacji celów polityki spójności i polityki regionalnej oraz że może ono pobudzić wzajemnie wzmacniającą się relację między rynkiem wewnętrznym a polityką spójności i przyczynić się do osiągnięcia celów strategii Europa 2020, służąc jednocześnie eliminacji obecnego zmęczenia jednolitego rynku w sektorze usług;
10. ma nadzieję, że cele dyrektywy zaczną być osiągnięte w bliskiej przyszłości, z korzyścią dla całej UE wraz ze swoimi regionami, przyczyniając się w ten sposób do rzeczywistej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej;
11. apeluje do Komisji, aby skutecznie monitorowała i oceniała od samego początku wpływ dyrektywy na regiony oraz by zagwarantowała skuteczną koordynację wszystkich strategii politycznych związanych z wdrażaniem tej dyrektywy; apeluje do Komisji o wsparcie skierowane do władz lokalnych i regionalnych kampanii informacyjnej na temat wykonania dyrektywy, co służyłoby ułatwieniu realizacji celów tej dyrektywy;
12. liczy na to, że dyrektywa może faktycznie spowodować zmniejszenie obciążeń administracyjnych i przypadków niepewności prawnej, w szczególności tych, które dotyczą MŚP, dominujących w sektorze usług; jest zdania, że zmniejszenie obciążeń administracyjnych ułatwi ponadto rozwój dodatkowych usług na obszarach wiejskich, odległych lub peryferyjnych;
13. popiera realizację strategii krajowych wspierających innowacyjne MŚP, które są w największym stopniu dotknięte skutkami kryzysu gospodarczego i finansowego;

Proces dokonywania oceny

14. uważa, że proces przeglądu krajowych przepisów dotyczących swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług jest podstawą dyrektywy; zauważa, że proces ten musi pozwolić na modernizację systemów zezwoleń oraz wymogów w zakresie swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług w celu ułatwienia transgranicznego świadczenia usług;
15. jest przekonany, że wzajemna ocena przyczynia się znacząco do poprawy jakości i skuteczności regulacji rynku wewnętrznego, ponieważ regularna ocena wdrażania i związana z nią kontrola wdrażania skłaniają organy krajowe do zajmowania się wytycznymi UE i ich wdrażaniem na poziomie krajowym;
16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy, aby wspierać dalszy rozwój rynku wewnętrznego usług w oparciu o przewidzianą w dyrektywie o usługach procedurę wzajemnej oceny, wdrażaną obecnie przez państwa członkowskie;
17. przypomina, że państwa członkowskie mogą zachować własne systemy zezwoleń oraz pewne wymogi jedynie w przypadkach, gdy są one zdecydowanie konieczne i proporcjonalne oraz nie mają charakteru dyskryminacyjnego; podkreśla, że zgodnie z tymi założeniami państwa członkowskie zachowały niektóre systemy zezwoleń, zwiększając ich przejrzystość oraz dostępność dla usługodawców; wyraża ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie wykazały się większą ambicją i nie wykorzystały w pełni potencjału dyrektywy o usługach w odniesieniu do uproszczenia administracyjnego i uproszczenia przepisów;

Wtorek, 15 lutego 2011 r.

18. zwraca uwagę na napotkane trudności w uznawaniu kwalifikacji zawodowych, zwłaszcza w odniesieniu do zawodów medycznych; przypomina, że dyrektywa o usługach nie ma zastosowania do przepisów już objętych dyrektywami sektorowymi; wzywa Komisję do wyjaśnienia tej sytuacji w ramach przeglądu dyrektywy o kwalifikacjach zawodowych;
19. przypomina specyfikę przepisów dotyczących prawa przedsiębiorczości oraz przepisów dotyczących czasowego świadczenia usług w innym państwie członkowskim; wzywa Komisję do pełnego uwzględnienia tej specyfiki przy dokonywaniu oceny;
20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do położenia kresu nieuzasadnionej dyskryminacji konsumentów ze względu na przynależność państwową lub miejsce zamieszkania, dzięki zapewnieniu skutecznego wykonywania art. 20 ust. 2 dyrektywy o usługach, a także odpowiedniego wdrażania przez władze i sądy krajowe przepisów krajowych wprowadzających zasadę niedyskryminacji do systemów prawnych państw członkowskich; przypomina, że art. 20 ust. 2 nie ma na celu likwidowania różnic w traktowaniu w odniesieniu do ogólnych warunków, które to różnice są oparte na uwarunkowaniach obiektywnych, jak odległość lub wyższe koszty spowodowane świadczeniem usługi na rzecz odbiorców w innych państwach członkowskich;
21. podkreśla, że rozpoczęty w ramach dyrektywy proces przeglądu wiąże się z dużym nakładem pracy dla organów administracji krajowych oraz że obciążenie to musi być brane pod uwagę przy ocenie transpozycji;
22. odnotowuje wysiłki państw członkowskich wkładane we wdrażanie procesu wzajemnej oceny; uważa proces dokonywania oceny za ważne narzędzie określania postępów we wdrażaniu dyrektywy w państwach członkowskich; uważa, że stan zaawansowania procesu nie pozwala jeszcze na ocenę jego skuteczności; podkreśla, że wspomniany proces powinien weryfikować, czy przepisy obowiązujące w państwach członkowskich spełniają wymogi rynku wewnętrznego i nie tworzą nowych przeszkód; życzy sobie, aby Komisja przeprowadziła szczegółową analizę potencjalnych możliwości tej nowej metody w ramach Aktu o jednolitym rynku;
23. ubolewa nad faktem, że Parlament Europejski i parlamenty krajowe nie są bardziej zaangażowane w proces wzajemnej oceny;
24. zachęca Komisję do zidentyfikowania niektórych problematycznych zawodów i sektorów w obszarze transgranicznego świadczenia usług oraz do dokonania dogłębnej oceny obowiązujących przepisów i przyczyn trudności;

Pojedyncze punkty kontaktowe

25. uważa, że realizacja pojedynczych punktów kontaktowych jest zasadniczym elementem skutecznego wdrażania dyrektywy; przyznaje, że dyrektywa wymaga znacznych wysiłków ze strony państw członkowskich pod względem finansowym, technicznym i organizacyjnym; podkreśla potrzebę zaangażowania partnerów społecznych i stowarzyszeń przedsiębiorców w tym zakresie;
26. apeluje do państw członkowskich o włączenie pojedynczych punktów kontaktowych do kompleksowych portali elektronicznej administracji przeznaczonych dla usługodawców, którzy chcą otworzyć działalność lub świadczyć usługi transgraniczne; wzywa państwa członkowskie do dalszej poprawy dostępności pojedynczych punktów kontaktowych, w tym umożliwienia realizacji procedur i formalności bez konieczności udawania się do pojedynczego punktu kontaktowego i drogą elektroniczną, jak również jakości i przydatności informacji udzielanych usługodawcom, szczególnie MŚP, w tym informacji i możliwości dopełniania procedur dotyczących prawa pracy oraz przepisów podatkowych obowiązujących w danym państwie członkowskim i przydatnych tym usługodawcom, szczególnie odnośnie do podatku VAT czy też procedur związanych z rejestracją w systemie ubezpieczeń społecznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do upewnienia się, że wszystkie informacje udzielane przez pojedyncze punkty kontaktowe są również dostępne w językach innych niż język danego kraju, ze szczególnym uwzględnieniem języków państw sąsiadujących;
27. wzywa państwa członkowskie do rozszerzania dostępności procedur elektronicznych, w tym tłumaczenia wszystkich odnośnych formularzy; wzywa państwa członkowskie do udostępnienia użytkownikom pojedynczych punktów kontaktowych usługi śledzenia, dzięki której mogliby oni sprawdzać postęp trwających procedur;
28. uznaje problemy związane z działaniem pojedynczych punktów kontaktowych dotyczące potwierdzenia tożsamości, stosowania podpisów elektronicznych i przedstawiania oryginalnych dokumentów lub poświadczonych kopii, zwłaszcza w kontekście transgranicznym; zwraca się do Komisji o zaproponowanie środków, które rozwiązałyby te problemy, tak aby umożliwić MŚP korzystanie z jednolitego rynku i unikanie niepewności prawnej oraz związanej z kwestiami technicznymi;

Wtorek, 15 lutego 2011 r.

29. podkreśla, że ze względu na wygodę korzystania przez użytkowników szczególnie ważne jest wyjaśnienie, jakie wymogi dotyczą zakładania działalności gospodarczej na stałe, a jakie dotyczą tymczasowego transgranicznego świadczenia usług;

30. ubolewa nad faktem, że doradztwo oferowane przez pojedyncze punkty kontaktowe nie trafia jeszcze do potencjalnych usługodawców oraz że informacje dotyczące sposobu kontaktowania się z tymi punktami nie są szeroko rozpowszechnione; wzywa Komisję, by w projekcie budżetu na 2012 r. zawarła dostateczne środki finansowe na rozpoczęcie szeroko zakrojonego promowania pojedynczych punktów kontaktowych na szczeblu europejskim w celu upowszechniania informacji o możliwościach, jakie oferują one usługodawcom; wzywa Komisję i państwa członkowskie do jak najszybszego zorganizowania, we współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, właściwie ukierunkowanych kampanii promocyjnych, informacyjnych i szkoleniowych; apeluje do Komisji i państw członkowskich o poprawę widoczności i rozpoznawalności domeny eu-go oraz o zamieszczanie w niej analiz przypadków dotyczących przedsięwzięć, które korzystały z pojedynczych punktów kontaktowych i opisujących korzyści, jakie przedsiębiorstwa te uzyskały;

31. uważa, że dialog i wymiana najlepszych praktyk między państwami członkowskimi to elementy bardzo ważne dla ulepszenia i rozwoju punktów kontaktowych; podkreśla konieczność pilnego działania w krajach, w których pojedyncze punkty kontaktowe jeszcze nie istnieją lub nie działają odpowiednio; apeluje, by większość państw członkowskich wzmogła wysiłki w celu umożliwienia dopełnienia wszystkich procedur i formalności za pośrednictwem pojedynczych punktów kontaktowych;

32. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by na krajowych stronach internetowych pojedynczych punktów kontaktowych publikowano nowe wymogi w zakresie informowania, jakie muszą spełnić usługodawcy na rzecz konsumentów;

33. wzywa państwa członkowskie do regularnego dostarczania Komisji porównywalnych danych statystycznych niezbędnych do oceny działania pojedynczych punktów kontaktowych i ich wpływu na poziomie krajowym i europejskim, zwłaszcza w zakresie transgranicznego świadczenia usług; wzywa Komisję, by ustaliła jasne kryteria oceny pojedynczych punktów kontaktowych; uważa, że kryteria te powinny opierać się zarówno na wskaźnikach ilościowych, jak i jakościowych;

34. zauważa, że niektóre państwa członkowskie muszą rozwiązać szereg problemów prawnych i technicznych, aby umożliwić transgraniczne korzystanie z pojedynczych punktów kontaktowych; wzywa te państwa członkowskie do podjęcia niezbędnych środków, ze szczególnym uwzględnieniem uznawania podpisów elektronicznych; apeluje do Komisji o prowadzenie stałych działań w celu sprzyjania interoperacyjności i wzajemnemu uznawaniu procedur elektronicznych oraz o podjęcie wymaganych środków wspierających w celu ułatwienia transgranicznego korzystania z pojedynczych punktów kontaktowych; zaleca, aby Komisja udostępniła usługodawcom funkcjonujący we wszystkich językach urzędowych Unii bezpośredni link internetowy do pojedynczych punktów kontaktowych państw członkowskich;

35. wzywa państwa członkowskie i Komisję do zwiększenia starań służących zapewnieniu pełnej interoperacyjności elektronicznej pojedynczych punktów kontaktowych; podkreśla związek z propozycją nr 22 Aktu o jednolitym rynku dotyczącą podpisów elektronicznych, identyfikacji elektronicznej i uwierzytelnienia elektronicznego;

36. przypomina, że państwa członkowskie mają obowiązek przeprowadzania oceny ryzyka, aby zagwarantować, że przedsiębiorstwa nie napotykają nadmiernych przeszkód, jeśli chcą dopełnić procedur drogą elektroniczną; wzywa Komisję do oceny możliwości stosowania przez przedsiębiorstwa własnych krajowych narzędzi elektronicznej identyfikacji i uwierzytelniania, jeśli korzystają z pojedynczych punktów kontaktowych w innych państwach członkowskich;

37. uważa, że wobec złożoności prawodawstwa każdy obywatel powinien mieć możliwość zasięgnięcia opinii właściwych organów administracji i uzyskania precyzyjnej odpowiedzi na zadane pytania; jest zdania, że w związku z tym należy rozwijać pojęcie „wstępnej decyzji administracyjnej” zarówno w dziedzinie prawa pracy, jak i ubezpieczeń społecznych, by walczyć z niepewnością prawa; uważa ponadto, że w celu zapewnienia przejrzystości wydane decyzje powinny być publikowane;

Współpraca administracyjna

38. przypomina znaczenie przepisów dotyczących współpracy administracyjnej i wzajemnej pomocy; uważa, że wdrożenie tych przepisów jest warunkiem zapewnienia skutecznego systemu kontroli usługodawców oraz wysokiego poziomu jakości i bezpieczeństwa usług w Unii Europejskiej;

39. z zadowoleniem zauważa wzrost liczby rejestracji organów krajowych odpowiedzialnych za monitorowanie usług w systemie wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI), co pozwala na bezpośrednią, szybką i skuteczną wymianę informacji; uważa, że system IMI można wykorzystywać na potrzeby innych odnośnych dyrektyw;

Wtorek, 15 lutego 2011 r.

40. uważa, że System Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym i pojedyncze punkty kontaktowe, które wymagają wielkich starań w zakresie współpracy administracyjnej między wszystkimi zaangażowanymi organami, mogą przyczynić się do dalszej interoperacyjności i dalszego tworzenia sieci kontaktów na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w całej UE; przypomina, że ustanowienie przepisów i procedur w zakresie ich funkcjonowania powinno dopuszczać większy stopień elastyczności, aby wyjść naprzeciw potrzebom różnorodności regionalnej na szczeblu UE oraz że, aby ten cel osiągnąć, wszelkie środki powinny być przyjęte w ramach partnerstwa i w następstwie prawdziwej debaty na szczeblu lokalnym i regionalnym;

41. uważa, że korzystna jest współpraca w ramach europejskiej sieci organów władzy państw członkowskich UE i wzajemna wymiana informacji dotyczących wiarygodności usługodawców w celu wyeliminowania dodatkowych kontroli działalności transgranicznej;

42. podkreśla potrzebę rozwoju szkoleń dla urzędników administracji państwowych i regionalnych odpowiedzialnych za monitorowanie usług; uznaje starania, jakie państwa członkowskie już podjęły w tym celu, oraz wzywa państwa członkowskie do dalszego konsolidowania krajowych sieci IMI poprzez stałe monitorowanie ich praktycznego funkcjonowania oraz zapewnianie odpowiednich szkoleń; przypomina, że trwały sukces IMI zależy od odpowiednich inwestycji na szczeblu wspólnotowym; wzywa zatem Komisję do opracowania wieloletniego programu w tym zakresie oraz do uruchomienia wszystkich środków niezbędnych do jego właściwej realizacji;

43. uważa, że należy zwiększyć skuteczność procedur administracyjnych; w związku z tym uważa ścisłą współpracę między pojedynczymi punktami kontaktowymi za zasadną, tak by umożliwić wymianę doświadczeń w zakresie transgranicznego świadczenia usług w różnych regionach Europy;

Zakres obowiązywania

44. przypomina, że z zakresu dyrektywy wyłączono szereg dziedzin, a w szczególności usługi o charakterze nieekonomicznym świadczone w interesie ogólnym, usługi zdrowotne i większość usług społecznych; zauważa, że dyrektywa ta nie ma zastosowania do prawa pracy i nie ma również wpływu na ustawodawstwo państw członkowskich w zakresie zabezpieczenia społecznego;

45. odnotowuje prowadzone w niektórych państwach członkowskich dyskusje w sprawie usług wyłączonych z zakresu dyrektywy; zwraca uwagę, że większość państw członkowskich nie napotkała istotnych problemów w trakcie wdrażania dyrektywy o usługach w odniesieniu do jej zakresu; przypomina, że usługi te zostały wyłączone ze względu na ich specyfikę i że w niektórych przypadkach mogą one wymagać one sektorowych wspólnotowych ram prawnych; zauważa, że Komisja w komunikacie zatytułowanym „W kierunku Aktu o jednolitym rynku” zobowiązuje się do zaproponowania w roku 2011 zestawu działań dotyczących usług świadczonych w interesie ogólnym;

46. wzywa do właściwego i dokładnego monitorowania stosowania przewidzianych w dyrektywie ograniczeń w zakresie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, przy jednoczesnym przestrzeganiu podziału kompetencji z państwami członkowskimi; przypomina, że niniejsza dyrektywa nie ogranicza swobody państw członkowskich w zakresie zdefiniowania, w zgodzie z prawem UE, usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, określania, w jaki sposób usługi te powinny być zorganizowane i finansowane, zgodnie z zasadami pomocy państwa, oraz ustalania szczegółowych wymogów, którym podlegają;

47. wzywa do szczególnego uwzględniania podstawowych zasad samorządności podczas wdrażania dyrektywy o usługach oraz do jak najdalej idącego unikania biurokratycznych obciążeń administracyjnych oraz ograniczania decyzyjności organów lokalnych w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;

48. uważa, że dodatkowe środki konieczne do pełnej realizacji wewnętrznego rynku usług muszą zostać włączone w trwającą dyskusję w sprawie Aktu o jednolitym rynku;

*

* *

49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.